

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XI. Hi sunt, quibus procella tenebrarum servata est in æternum. Jud. Ep.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

verit velocitate planè prodigiosa, sed
eo simul modo præterit, ut prius præ-
tervixisse quàm præterire noveretur. Quis
ergo explicet, quàm grave sit pericu-
lum id inutiliter perdendi, nisi caveas?
unde tantò magis obligaris ad caute-
lulam. Peregrino, maxime si arctari se-
ntentias, nihil tempore pretiosius. illud
votum, civilitatis officium, confabulati-
onibus, curiositati, imò vel ipsi mensa
detrahente aliam ob causam, nisi quia
peregrinus est. Talis tu quoque es,
peregrinus es, & peregrinus tendens
interminum, quem si non attingas ho-
mnia Domino præfixa ad salutem, pe-

riisti. nulla spes est eò unquam per-
tingendi. Vide ergo, antemporis a-
liquid sit perdendum in terra, prout
faciunt tot ambitiosi, tot avari, tot alii,
qui unice sunt intenti procurandis co-
modis mundi hujus miserabilis, in quo
tamen se peregrinari sciunt. Porro si
tempus amplius non erit, facile nunc
istorum verborum sensum intelliges,
quæ meditaris: *Quid necesse est homi-
ni majora se querere, cum ignoret, quid
conducatur sibi in vitâ suâ. his definitâ
adjunctis, numero dierum peregrinatio-
nis suæ, & tempore, quod velut um-
bra præterit.*

XI.

Hi sunt, quibus procella tenebrarum servata est in aeternum. Jud. Ep.

Considera, quomodo una gravitudo
penarum, quas damnati pati-
entur in barathro inferni, futura sit illa
Tenebrarum. Non erunt istæ solum
palpabiles, ut quondam Egyptiæ, sed
procellæ: ut ideo dicat Apostolus de
his miseris: *Hi sunt, quibus procella
tenebrarum servata est in aeternum.* Er-
runt deinde hæ tenebræ duplicis gene-
ris æternæ scilicet & interna. Illæ
spectant ad penam sensûs, istæ ad pœ-
nam damni. Precare DEUM, ut lu-
men tibi tribuat utrumque genus bene
cognoscendi, ut utrumque discas pari-
ter timere.

Considera primò tenebras exte-
riores, quarum Christus toties in E-
vangelio meminit: *Ejicientur in tene-
bras exteriores. Ejicite in tenebras ex-
teriores. Mittite enim in tenebras ex-*

teriores non quòd exteriores interi-
oribus sunt magis pœnales, sed magis
sensibiles. Istæ in Inferno orientur
ex triplici capite: ex statione, situ, ma-
teritiâ. Et primò quidem orientur à
statione vel loco, in quo habitabunt
damnati. quippe cum infernum cogi-
tas, imaginari oportet vastum quen-
dam hiatus in ipso centro, in corde
terre (ut quanto fieri potest intervallo
damnati distent à beatis) qui instar tu-
muli undique conclusi non admittat
quidquam lucis, quia terrâ, quæ illum
operit, ex omni parte æqualiter ambi-
tur. *Descenderuntque vivi in infernum
operi humo.* Num. 16. v. 33. Deinde
orientur à situ, quem servabunt damna-
ti. quia in ista sua sepultura erunt o-
mnes post Judicii diem, uti nunc cada-
vera sunt in sua tempore contagionis,
M m m 2 ad eò

ad eò erunt acervati, accumulati, densati, ut, que madmodum nunquam poterunt extendere se ipsos, nunquam dilatate, nunquam os diducere ad unam exprimendam syllabam vel sonum articulare (juxta sensum illius, qui olim dicebat: *Impii in tenebris conticescent.* 1. Reg. 2. v. 8.) ita nec aperire possint palpebras vel ad explorandù, an videant nihil. Tanta erit oppressio, quâ illis incumbet Ira Divina, cum denique ejus pedibus substerneretur omnis simul massa inimicorum conculcanda. *Calcavi eos in furore meo.* Il. 63. v. 3. Tertio denique orientur à fumo, quo damnati semper involventur, quæ est materia, quippe sepulcrum istud Tartareum pro fundo habebit, uti certum est, ingentem lacum sulphuris accensi: *Stagnum ignis ardentis sulphure.* Apoc. 19. v. 20. quod ignem ciens turbidum & tectum, ideò que ad spargendam lucem ineptum, terrificam emittere flammatarum volumina, mista fumo immenso, & nunquam cessaturo: *In sempiternum ascendet fumus ejus.* Il. 35. v. 10. atque hic demum erit vera *procella tenebrarum.* quia dum fumus in altum elatus non inveniet locum, quo exhalet, deorsum reverteretur summo impetu, premetque alterum, à quo sursum agebatur, & ita procedendo, & ubique insinuando se ipsum grandem illam cavernam ita offuscabit, ut si etiam reprobis omne aliud tolleretur obstaculum tum loci tum situs, non possent miseri vel unum dare obtutum, quin fumus eos excæcetet. Cogita tantisper, quid nunc

de te foret, si tu quoque in tenebris fareris, & gratias age DEO, qui tibi non supervenisse procellam ejus time indicia.

3. Considera secundò tenebras interiores exterioribus sine dubio superiores, et si minus à nobis appropinquantes, istam mentem possidebant clarioribus ut illa corpus: & primo proinde privatione omnis Luminis Divini nobis, quia declinavit deo. Ita quia fulgere illis desinet sol illa deò in omnes beneficis, nec erant plus illuminationes ullas, nisi per visitationes miserationis, sed per nis. deinde procedent à parte maximis, quæ atrocitate sua non permittent ea sustinere, sed rere, distinguere, vel cogitare quasi stupet factos nisi malum, quod muntur. *Emarcuit cor meum, & tenebrae stupefecerunt me.* Il. 21. v. 4. ratio nascitur ab affectibus, tum dum voluntatem tenebris obducunt ab hac etiam transibunt ad certum intellectum: atque hæc *procella tenebrarum.* quia si vel intellectio gravis ira sufficit ad excutendum intellectum viri sapientis: *Excutit ab indignatione oculus mentis.* Job. 7. quid damnatis fiet, qui seipsum debunt rancore & rabie, quæ non placabili adversus DEUM? Hæc ut, licet sciant, se justè punire, tamen eum blasphemare, tanquam iniquissimum: ut ejus gratiam amittant, ejus gloriam oderint: ut se subdicere superbi per humilia sint, et si ad eò se agnoscant humilia

inest
DEO
procella
miserum, qui versatur in procella tam
serva. In ea si versari nolis, quid a-
ges? dolebis maxime, dum vides
DEUM in tenebris tam spissis ita ma-
tractari, ubi adeo esset honorandus.
certissimum siquidem est non minus
illis illum mereri in inferno ob Ju-
dicia, quam exercet, ac in Paradiso
illud dicitur ob misericordiam, quam
procellat.
4. Considera procellas, quanto
sunt vehementiores, tanto etiam so-
lere esse breviores. Talis non erit
illa, quae Reprobos in inferno obruet.
Hicco dum audis dicentem Apосто-
lum misericordiam servatam esse procellam te-
nebrarum, ne putes fore quidem su-
periorum, sed transitoriam, disertis
verbis addere voluit, futuram esse
procellam, sed aeternam. *Quibus
procella tenebrarum servata est in aeter-
num.* Quod si ergo procella illa, etsi
una tantum hora duraret, adeo esset
intimidabilis, quid erit, dum nullis un-
quam seculis finiretur? *Usque in aeter-
num non videbunt lumen.* Ps. 48. v. 20.
Si vel una nocte infomnis egre susti-
neret tenebras usque ad auroram, quae
tam brevi resurget; equid erit, ubi
spectari non potest ortus aurorae, &
tamen nox vigilatur adeo pœnalis non
in molli strato, sed flammis urentibus.
Tunc enim verò dici poterit: *Expecta-
vimus lucem, & ecce tenebrae.* Il. 59. v.
9. quia uni nocti succedet alia, at-

que huic rursus alia, & alia, quin
ulla unquam finiatur. Ideo si etiam
aliunde damnatis non esset interclu-
sua effugium ex illo profundissimo
barathro, dicere sufficit eos versari
in tam densa caligine, & illico co-
gnosces eos in aeternum non repertu-
ros exitum.
5. Considera denique, quomodo
dicat Apostolus grandem istam procel-
lam tenebrarum non solum miseris
istis paratam iam esse sed servatam.
*Hi sunt, quibus procella tenebrarum
servata est in aeternum.* Parantur a-
licui etiam illa, quorum nullam admo-
dum rationem habebat: servantur au-
tem proprie ea duntaxat, quae ad ipsum
spectant. *Servate mihi puerum Ab-
salon.* 2. Reg. 18. v. 5. En igitur, quam
justè peccatoribus servantur hæ tene-
brae, dum splendente ipsis luce tam
clarâ, tam conspicuâ, qualis est illa E-
yanglij, studio suos oculos occluse-
runt, ne viderent. Stulta sua dicta-
mina præferendo documentis Christi:
*Dilexerunt homines magis tenebras
quàm lucem.* Jo. 3. v. 19. Trinterim
quid agis in præsens? an fortè amicus
es tenebrarum? Cave, ne sis: sic en-
nim amicus es damnationis tuæ. Sunt
ista duo adeo connexa, ut ad signifi-
candam damnationem alicujus sæpe
non usurpetur vox alia quàm tenebra-
rum: *Non patietur animam ire in te-
nebras.* Job. 4. v. 11.

ma
vill